

چھاپ غلام محمد نور محمد

یا الٰہی ہیہ بخشتم درمان — صبر صابر لو چھوس وسیلہ امان

صبوری نزہ کامگاری چھ — زریخ وبلا رستگاری چھ

الحمد للہ والمنہ کہ بفضل وعون حضرت قادر نسخہ عجیب و نادر موسومہ

قصۂ حضرت صابر علیہ السلام

بزبانِ کشمیری

از تصنیفِ لطیف شاعر نامی گرامی مقبول شاہ صاحب کشمیری

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب مہاراج بازار گنجی بازار

(شاخ) مائسمہ بازار - امیرا کدل سرینگر کشمیر

کاتب محمد حسن وقائی اندرواری — (شیام آفسٹ لیتھو ورکس دہلی) — در مطبع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قَالَ اللّٰهُ تَعَالیٰ:- وَاَيُّوْبَ اِذْ نَادٰی رَبَّهٗۤ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ وَّاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰی لِلْعٰبِدِيْنَ

حمد ہیگو یم بسوئی پاک ذات
سوز صلوات و تحیت وز ہم شب
بعد ازان بر آل و بر اصحاب او
تاب ہت بے خواب دنیا رؤسہ
دمبدم وپ شکر تھندِس رحمتس
داد لدو بوز تو دلہ کے کنے

پیدہ یم گرش و ہس منز کائنات
بر محمدؐ ازدل و جان باادب
سوز رحمت ہر زبان ای نیک خو
امر حقس کار ترادت رؤسہ
صبر کرت روز تھندِس رحمتس
سوز کرے پیدہ ژہ بوتی ونے

آغاز داستان و قصہ حضرتِ صابر علیٰ نبینا و علیہ الصلوٰۃ و السلام

بوز کنے قصہ صابرؑ ونے
رٹی ہہ تفسیرن وچھوم بیہ در کتاب
وچھتہ کیاہ آمت بنت پیغمبرن
روز دماہ بوز حضرتِ صابرس
آسو رومس منز تھند جائی قرار
شکل اَسس ونہ ہنز ہنش تابدار
یاد اللہ آسو سہر ساعت کران

روز ساتھاہ قصہ صابرؑ ونے
تی و نوم وَاللّٰہُ اَعْلَمُ بِالصَّوَاب
کیا چھو مالکؐ و ستن بینن کرن
رنج و محنت کون گالاہ دتو نہ بس
گنج و دولت مال آسوس بے شمار
خشمہ ژ ری چشمہ نمنز آبدار
ازدل و جان وارہ معبودس ثران

مالو حضرت صابرئین موسے رحیل
در نکاح آئسن ترٖه تیتھر حور زن
باستاره آئس دِن تس ٻاه پسر
آئسه بیه بس خاصه صاحبزاده شه
بر درش نامحرمن یا محرمن
حجره لذت آئس تم ٻاه شت جدا
نان و لنگر آئسو کھاوانٖ ورزو شب
رمه آئسن یک لک عشیرین هزار
آئس تس ترهه ساس اسپ راهوار
اونٹ ترنجه ساس آئسن تریه بار
از ستوران ماده گاوان بالیقین
داذه هورن هنذ تره ساس آئسن بدام
تران هٿن هورن پنه سه صد غلام
خانمانش بود مانند بهشت
زاهدا پیغمبرا پرهیزگار
المغرض بوذ او شیطان لعین
کو ته کره چان بندگی حضرت ایوب
حکم منسی پٹ بدیه دگ اکسی اگره
گفت آنذم حق بر ابلیس لعین
میان بنده گرمیانه بندگیه نش دٖلن
حکم ڈوئے گر بهم کرسن امتحان

عیسٰی تس اسحاق تس مسند خلیل
خوبصورت نازنین نازکبدن
خوبروے و خوبصورت خوبتر
ستره کس خانش اندر پانس نشه
آئسو یکسان سوی مَن هردم کران
بهر مسکینان و مردان خدا
خاص و عامن عاجزان تم باادب
صابرس تیمرن هندی ای کامگار
در کمند خویش بذ و شب تیار
در طویله آئسه ڈون لیل و نهار
آئس تس پنجاه هزار ای مرد دین
بر زراعت فیره ڈون تم صبح و شام
آئس آسان روز و شب قایم مقام
و چھتنه تس یکیا آئسو لکھوت سرنوشت
پاکدامن کھوژره ڈون لیل و نهار
عرض کرتم سوی رب العالمین
مال دولت پھوی مَتس ذیپور نه شوب
و چھنه تری کن ما عبادت سوی کرد
حکم ڈوئے گر گفته بش ای شهر مگین
از عذاب قهر من کرتم ترین
پک کری ڈون کو اصرادی کون گمی

خوش سپُن ابلیس بوزِت این سخن
این خبر یله بوز حضرتِ صابرنَ
صابرس ساروی زراعت گالولسَ
بارِ دوٚم ناردِت تمِ گالولُس
حمد پرنے اگ تسبوئی پاکذات
گو خجل شیطان دپُن یت کیاہ ونُ
صابرس نشہ دُور کرِہ ہا تُشر تہ باژ
دیپو ملعونن صلاح کرِہ اینچنین
باژ تہ تُشر جملہ کنیزہ غلام
صالحان و عابدان و زاھدان
یک قلم تمِ خانہ ساروی ترِاولس
زندہ اک اکھ ہُن تمو منزہ روزلس
نامِ پاک آسوس رحیمہ سی شفیق
تُت دوہس منز صابرن یژ حمد پرٕ
یک سر مو گوسنہ غمگین دل
صابرن دردل برن ما غم زراہ
بارِ دوم آو شیطانِ رجیم
صحتِ بدن کڈہ ہس ازتن خدا
رقص رقصان آو ابلیس لعین
آسو صابر مسجدہ منز سجدہ دِت
مولہ ون منز فولہ ون تن آسہ صاف

نار گنڈلس بر زراعت ہیرہ بن
شکر حق یژ پرٕ نہ تمِ پیغمبرن
دانہ دانہ گاسہ ہت تمِ گالولسَ
گرٕ تہ گوبن تیر اونٹ تمِ زالنس
محنتہ رستو از کدورت گوس پاک
از عبادت چھوبنہ صابرہ مژ رھنن
غفلتس منز راولس دوہ دوہ تہ راژ
بوزنہ سیاتن خانہ تراوس برزمین
منزہ نل گے مودِ تمِ خاص و عوام
مودِ ساری زندہ روز نہ اک زنان
خاک زن بر خاک یکسان ساولس
صابرس سُے آسہ آسان ہمنفس
صابرس بیمارہ منز آسس رفیق
راہ دوہ تمِ خالقس کُن شکر کرِ
زین سبب شیطان گو خوار و خجل
دُونہ ام امہ ماتمہ سیت اک گراہ
عرض کرِ تمِ پیش رحمان الرحیم
زاہتہ ہیہ نہ ناد چالوی ای خدا
خوش نہ خرم شاد پاتھن بوزنین
گوس شیطان نشتہ کن اندر ہست
اَت تنہ کرہس رکمیو کیاہ شگاف

عاشقی چھوک بیہ ساتھا روز تو
یام تامت لسنہ کن دراو سوی نہر
کمِ ژھنس تم ہیم سو پیدہ کریہ دُد
ژاس یامت فندہ شیطان ردرو تن
کمِ پیپس پالیس ژوداہ شت باشمار
گنڈن شیطان اندر کن نارلتس
نور کیتاہ کمِ ہیس نازک تنے
صابرہ سُند غم نہ محنت کین دنے
حق تعالےٰ اچھوی ہمیشہ بے نیاز
خاصہ پالیس آسو کوتاہ بوہی بد
ذکرِ حق از جان و دل تراوں نہ زاہ
رودنہ لتس نشہ نتہ پٹھ ہیچکس
آشنا دو اقربو سوی تراو دور
دو برادر آس ایوان پیشِ دے
صابرس نشہ تم زہ زن گاہی یوان
بایہ سانیو کتو رہ گوی و دولت تہ مال
چانہ اکھ مازاہ نہ آمت یتہ گنہ
بحرِ رحمت ذاتہ سُند انتن بجوش
کونہ کران صاحبس چھوک زارہ پالہ
آفتابِ حسن چانوی زیرِ میغ
لتس نشہ روزت تمی ساتھاہ و چھان

دادِ لدی صابرہ سُند بوز تو
خاصہ پالیس گوعتس زیرِ و زبر
دو کھ دادِ یو سیت کرلسن نیرہ دُد
اندرہ دتولسن نار نبری دراس نخون
تونتہ آسک سخت فولاد آبدار
وار یلہ آس آد نوادہ عار لتس
لیس پئے یم کمِ تہ لتس کاسی بنے
آسک آدم نہ گناہ بوزہ دنے
وچھتہ قدرت تمنری کر چشمہ باز
رود نت منز دارہ در ذکرِ احد
آسو سوی مشغول در یادِ آلہ
از غلامان و کنیزان ہمنفس
دراو دارہ یار یارس کونہ پور
نیکخوی و نیک خصلت نیک بوے
بای بایس شانزہ پٹھ ناداہ دوان
تندرستی منزہ ژہ سپنوی ہھقویہ حال
زین بلامنگ پانہ حقتس نشہ پناہ
زاردنلتس چھوک کو دروزت خموش
حالہ دلکی تراولتس کن نالہ زار
غیب گومت گرہنہ متو لگموت دریغ
دادِ لدس صابرس حالاہ وچھان

الغرض رُودُسنہ کونہہ سیتین رفیق
خاوندس پننس تکھس آسس ہوان
ژُئے رحیمہ سترہ نشہ زیرہ ماہی
صابرس اند جایہ کونہ آسس تھوان
رُئی وچھوم اندر کتابن تی دلوم
خبر بلہ لوکن نشہ شہرک پُرزان
بر سر دوشن بلہ آسس ہوان
منز لس منز آسس تھاوان لتہ جُدا
ہای خلقو کینسہ ناچھوہ کام کار
آیہ کامی منشک ہت کرہ ما تہنز
یدُ گر ڈھی توسہ کامہ میانہ نشہ رضا
آسہ نس کتو این رحیمہ کہنہ اَتَن
یت گرین یت جایہ منز اَژہ این زنان
دلونہ خلقو ادہ ہمتس اَژنہ گرن
بعد ہفتہ آسس نیران ژُسے نبر
فاقہ تہ سختی توجک واراہ زِ حد
حضرت ایوبؑ در رنج و ملال
بوز تو تقصیر تھاوم مہ معاف
نون درین نون زین نون دہن
این حقیقت وچھمہ پانہ در کتاب
دُھدُرہ گیہ بلہ نہ آو در گریہ زار
ژُسے رحیمہ آسہ ہمتی ژِ شفیق
گامہ شہرن ژورہ کوچن منز ہوان
خاصہ حرم کاسہ ہت اَدہ فقیر دہی
پانہ مزدوری ژہا بڈن آسس ہوان
از غلط ما کینسہ ہند کہنہ ما دلوم
ژور ہت آسس صابرس تت منز کڈان
آسو تمہ وتہ ریم و خون جاری یکسان
پانہ شہرس منز دولن آسس این ندا
جامہ چھلن آب اَنِن چھس تیار
بوم چھو منہ کوم کرہ ما سونہ ننز
کھم کرت اَدہ امہ دیتوم جزا
گامہ شہرن گوس شیطان ڈی ونن
تت گرس پٹ پیہ بلای از آسمان
فاقہ وت آسس حمد حقس کُن پرن
از دہا تن منجمن واتن خبر
آسو یتھ تام خواہش حضرت احد
نون درین زانہ پانہ ذو الجلال
در روایت ماچھو آمت اختلاف
تتمہ ژرکم زانہ پانہ ذو المنن
تت مہ کاشر ناٹ گرمس اینجواب
صابرن با درد سوئی کردگار

در بیانِ آمدنِ ابلیس نزدِ حضرت صابر علیہ السلام

دوہہ اکہ آو ابلیس لعین
پیش صابر شاد آن دیو رجیم

پرژھن ہتوین اسے جنی کیا چھوی مرض
سورہ ماتہ کھہ بد بلنوک چھوی غرض

زین سبب ایوب چھو در گریہ زار
خوار دشمن چھیم کران مہ یا غفار

با ہمچنین دیدیم تفسیرِ قرآن
اند کے ژان جملہ آدر دم بیان

مختصر دیگر روایت اد ونے
ہوش تھاوت بوز تو دلکی کنے

اکہ دوہہ ہکو نہ ہتھ حمد نماز
صاحبس کُن تم کرن عجز و نیاز

یاد پان اتھ کرد ما دست ہوس
بیہ تھون تت جایہ کم تم ماز کھیوس

کمہ ہتوس شوب لمر حصہ سیت زورہ مان
ثم دُن در لرزہ گے ہفت آسمان

آدمکتس پٹ بڈ عتاب حق جگوش
پیوست از تاب و طاقت گو بیہوش

کوتہ ژالت یوت کو تاہ اضطراب
کریک تحت کوت ژہ گوی صبر و تاب

آسن کم تس تالہ پٹ ناپای نیز
غیر کر مانگ آسن خالی تس تر چیز

یک دل ایوب بیہ ممتنز زبان
لگ اژنی کم تہ تس اندر دہان

صابرن از سوزِ سینہ تراو آہ
مضطرب بُسند حال وچھتہ یا الٰہ

یا الٰہی کم ژمان مہ رحیم زبان
چاتہ ذکرہ سیت مہ آسیم امان

بارِ دیگر صابرن کر نالہ آہ
بوز تم فریاد وزاری یا الٰہ

یا الٰہی چھم دلس مہ کم کھیوان
ییت دلکی ینز چاپو جب آسوس تھوا

یاد پان تس اموج آسس پیرہ ژلی
پیمہ ونت تس پٹ تہ گو بیہوش حال

زین غط دیگر روایت بو ونے
لوچھ دینو بوز تو تہ کیے سنے

رفتہ روزے آن رحیمہ بہہ گار
ہیش اندر [illegible] ہیوکی لنبس خور

دپوسہ ابلیسن کتھاہ بوزمہ کنے
صابرس دنہ خمر کرتن خمر اخوار
زین سخن حضرت رحیمہ شد ملول
پلیش دیگر کس کرن کارتت دوہ ہس
زین سبب کر صابرن یژ نالہ زار
آیہ دیگر جا روایت اینچنین
اکہ دوہہ پوک ابلیس ہیتس پلیش
تا بہفتہ کھیوک نہ زاہ آب و نان
درایہ تراون سئے رحیمہ نالہ آہ
نانِ گندم ہت وچھن بر سر پکان
دپونہ تس اے خواہر من اک کتھاہ
گفت ادرا سئے . بر من بنہ
روے رحیمہ سند یلہ تمہ وچھن
شکل و صورت حسن ڈیوٹھن جان تس
حسن و صورت زونہ ہو یس تابدار
آسہ منتسرہ چشمہ زان بادم دولہ
گیسوان آسو تس خوشبو یوں
دپوسہ تمہ گیسو اک مہ دِم ژٹت
صابرہ سند فاقہ یلہ تس آی یاد
تس زنانہ سی دتن ییت کا کلس
نان تس نشہ ہت سولاران آیہ یام

چانہ گرٹھنے کنہہ قصو راہ تہ چھونے
اَدہ دمے کارِ دیگر مرد کار
جای دیگر گیہ تھاون نہ قبول
آیہ شامن قصہ ونن صابرس
پامہ دشمن مہ دوان چھم یا غفار
عالمن تہ فاضلن نشہ بالیقین
کیلنسہ دِن صاحبن اَدہ دزِک ترلیش
فاقہ نہ بوچھہ سیت گیہ ادہ نیم جان
ناگہان ڈیوٹھن زنا ناہ اک براہ
تس پتہ حضرتِ رحیمہ گیہ ٹکان
بوز تمہ از گوش تھو تمہ منتہاہ
از برائے حق مرا نانے بدہ
نور تمہ سند وچھنہ یژ حسرت کرن
سورہ ملبوت آسو نورک پان تس
چشمہ آسس چشمہ رستی آبدار
یاد پان منز گاشنس یر سبزلہ
آسو تس مشکس پتہ عالم چھون
جان کیاہ خوشبوی ہر نہ چھس او ژٹت
ژٹت تس گیسو دتن تہ گیہ شاد
اک ژوٹاہ مول ہژنہ موی سنبلس
صابرس نشہ وا تو شیطان بر وٹھ تام

کر لعین سیت پانس اتفاق — دون دلن منز راونک تم بڈ نفاق

اے ایوب داد چھوی مہ ونتہ حال — وچھنہ ژی بیمار واتوی گوت کال

شیچھ مہ لگے تھاوکن ژی یا ایوب — رادہ راوی از رحیمن چانن شوب

آس رحیمہ پکان گینژ علیل — بروٹھ کن لس واتو شخصا بر سبیل

ژلو سو آخر کنہہ پکوسنہ دست زور — ژٹھ تم گیسو اک نیونس بزور

یدوئے تمسند ون بے اعتبار — آس غمناہ صابرن کر نالہ زار

یا الٰہ العالمین سویم نگر — مضطرہ سندس حالس کن نگر

در بیان آوردن حضرت رحیمہ نان گندم نزد حضرت صابرؑ

آمد القصہ رحیمہ پیش شوی — نان گندم کڈتھ تھاون پیش روے

بوچھ سیتن آسو گومت ناتوان — نان اول خورد و دپونس بعد ازان

ای رحیمہ ونتہ مہ کتو گیک — میانہ خیطرہ ونتہ ژہ لوست پیک

چھک ژہ پزہ پاٹ پاک طینت نیکخو — پزہ ژہ وزے کتہ تھاوت شاخ مو

از کجا این نان گندم انو تھ ژہ — صاف پاٹھن بے شبہ تی ونزہ مہ

دپوسہ تمہ بوزای نبی عرضاہ کری — تھچسہ واراہ ہیچھو تھکن کر بوسری

چانہ بابت لو کران آسس تلاش — کیاہ سنادیہ نامہ کو نزہاہ آب آتش

ڈیٹ مہ ناگاہ زنانان ھرعات را — نان بر سر ہت مہ دپومس چھکھی ژہ کیاہ

تورہ دپونم چھوم مہ بر سر خوان نان — چھس لو لاران شرمہ کن آس وچھان

یام بوزم تام کرمس التماس — اک ژوٹھاہ بخشم ژہ میانوی کرتہ پانس

از برائے حق بدہ نانے بمن — فاقہ چھوم خاوندہ بو ہمسی ہمن

تورہ دپونم ژٹھ اک گیسو دتم — موی زلفس اک گنزراہ موکل ہتم

چانِ حضرت فاطمه بله آیم ژِلنش
از رحیمه صابرن بوزِن خبر
از جگر یم آه ترادِن زار زار
یا الٰهی کیژ کھشُر بر آب رب
آن رحیمه درایه از خانه نبر
یا الٰهی مهربانی ییس چھ چانِ
داد لدِن سارنی وُلِن چھنِل کر
آو شیطان صورناه لاگتھ بیس
دپُن تس شخصا توی بوچھس وِچن
تم دپس گژھ خوف بر زنه این مرض
بو طبیب باطنی چھوس بوزنکت
ژماوله اک مار زن بے بسمله
یام دیهس تام آسی تس شفا
شیخه رو شیطان یا مت دپو نہ تس
خفه صابر خشمگین تس پتھ سپن
چھوس بو زانن کھیاو یہم مه ژی حرام
ای رحیمه دور گژھ از پیش مه
چھوم مه سوگند بله خدا بخش صحت
صابرن بله تس دتن رخصت بدل
ئیے رحیمه بله نبر تیزرت گیه
دپُن یارب گوس بو حیران وزار

رٹھتھ گیسو قیمتس تان دتمه لس
بوزه و نوی تس سپن زیر و زبر
میانه صاحبو چھوینه پایوان میا لوگار
گیسون هند تل مه کهوت گیه سبب
ناله ترادون خالقس کُن از جگر
پانه چھوی معلوم شه محنت یه میانِ
رحمته یتھ ون مه حضرت عزل کر
چھو دان کوه ونته پز احوال خویش
خاوندس میانس کمیو کھیو یہم بدن
تندرستی تھنس هند یوچھوی غرض
ئئ دُپئی کرزه ییه سوی در صحت
مازه تمنده وسته بله زن زله
امه سوا چھوینه ییه کهنه تس دوا
آیه مالکان قصه ونن صابرس
کفره خوته سخت گوه این ونن
گژھ نبر ژل ترادمی ژی بیت کلام
سخت آزار مه ژه دتوتھ زیر سخن
لٹھیے بو اده گنزرت چھو باهت
درایه نبر ناله ترادان گیه خجل
رود صابر تته کهوی تنت شبه
چھو منه کوه غمخوار مستحق دتمه دا ک

میانہِ خدمتہ ئنش رحیمہ درایہ دُور — کُرتہ دُون مشکل مہ آسان یا غفور
عار ئبنے زارہ پارس ھکوتہ گوش — عیب کرہ میانِ دردو رنج ای عیب پوش
یا الٰہی صبرو طاقت چھومنہ ہوش — آدُ ئنس پٹ رحمتوک دریا بجوش
آسو صابرہ منتظر اندر دعا — صاحبس داد کُ و ہان سوی ماجرا

مناجات کردن حضرتِ رحیمہ زوجہ حضرتِ صابر ع

سُئے رحیمہ دُور و ر میدان واڑ — چشمہ فِرن سوئی حق گیہ آرہ کاڑ
سرہ ہنہ سجدہ کُرتہ برزمین — زار بوزم یا الٰہ العالمین
یا الٰہی خاوندن ترادس بو دُور — گوم سوی از خیلِ شیطان تہ نفور
یا الٰہی عفو کرہ میانی خطا — تندرستی کرتہ دُنِ ہستی عطا
خدمتہ ئنش گڑھوتہ ہہ ترادُن سو دُور — با محبّت گڑھومہ تھاوَن در حضور
ید ھونے درالیس بخدمت بے تمیز — تھاوتن بیہ سوی مہ پاہِن ئنشہ عزیز
وُدنہ واراہ سوی حضرتِ ذاتِ پاک — ژہاندُنے لجِ صابرس گھن کتو خوراک
ذلتِ پاکن دُون دلئن ہند کرہ قبول — درزمان روحِ الامین کرہ نزول
از تحیّت مژدہ لگ ئنش باوہ ئنے — جوہرن ہند خوان ئنس پٹ ترادہ ئنے
دلوسہ جبرئیل امینئن ای نبے — آئس ژی ئنش ہت بو فرمانِ جلی
بوزدئے امرِ حق چھوی اینچنین — پای دھچن لائتن ژی بر زمین
یام ترادُن گھر دھچن تہم بالیقین — دراُو چشمہ آب از زیرِ زمین
یام دراُو تھندی گھورہ تلہ تاگہ راد — تاھم گوئنش قدِ شمشاد شاد شاد
جبرئیلن دپوسہ ات ہنرگرتہ سرآن — داد اِژلن پیدہ گرھنے بیہ تان
غوطہ تت منز صابرن بامنت کرن — جبرئیلن سوی گڈن تا منت ہِن

آسو گرمی سان تمہ ناگک سو آب — کرنہ تت منز صابرن کھنہ اضطراب
ناگہ منزہ روح الامینن یام تُل — شد شگوفہ چشمہ مانندِ گل
بارِ دیگر آس فرمان از ودود — پای کھاور بر زمین لایُن تہ زود
یام لایُن تا منجھن دراد آبِ سرد — صابرَن تت منز وضو تہ غسل کرد
اندرہ نیرہ گو بدن تس تازہ تر — دادِ یم آسن بلیس تمہ سر بسر
تاج و خلعت جبرئیلن تس دِیُن — جنتک کافور و عنبر تس مَلُن
جبرئیلن دلنہ جامہ جنتّک — تاج بر سر لاگونس تمہ رحمتک
سندس پٹ فرش کرنس از حریر — شہہ سند پاٹ بہہ نادُن بر سریر
مالکن سوزنس ہزاران از فلک — بہرِ تسلیمات و تعظیمش ملک
گوہرن ہند خوان ہت آی تس ملک — آس انداندِ تس چھکن تمہ یکبیک
ہر فرشتہ آسہ کران تمہ سلام — تختہ انداندِ آسہ وزت جوان غلام
پیدہ یلہ گو بیہ تس عزّو شرف — گوہر و زر تحفہ انہس ہر طرف
پادشہ ہیو بیوٹھ یلہ بر تختِ زر — ہر طرف تراون فرشتن عکس نظر

آمدنِ حضرتِ رحیمہ نزدِ حضرتِ صابرؑ بعدِ یافتنِ شفا

ئسے رحیمہ آس اکہ لٹہ بےخبر — آیہ لاران صابرس یمہ تا خبر
واتھ یلہ تتو اک نظر تراوُن براہ — دُچھنہ تت جایہ نہایت لشکراہ
رُوزہ تمہ رفتار تراوُن تچھنہ دَو — گیاہ سناکت جایہ خاوندمیون گو
نان گرفتہ گاہ چپ گاہی بر است — کیاہ سناکت جایہ گومت شوی ناست
وُچھنہ صابر کنہ نہ متہ پہ زہ تاہ سوی — نالہ تراوان حالہ اکہ تمہ تراو ہوی
لج سو وَدنے صابرس بیتہ زار زار — پیہ دم دوکھہ تہ گوہم کوت سنہ بالہ یار

ای ایو با ونتہ کمِ شیرن ژہ کھیوک
اے ایو با کنتھہ لاگوت بے وفا
اے ایو با چھس لو گیتھم آرہ کاژ
اے ایو با میالو حق رُود نہ یاد
اے ایو با چھی خبر ژی چھس خراب
اے ایو با چھس لو بیکس چھی خبر
اے ایو با خدمتس آیم نہ شوب
اے ایو با وُچھتہ کیاہ محنت تو جم
اے ایو با کنہتہ ونلنس چھو منہ واے
اے ایو با کرہ اچھو سیتہ ہیہ وچھت
ہی وناں لنس ناد دیوان جابجا
یاالٰہی وُن مہ دوکھہ وارہ تولم
یاالٰہی صابرہ سُند لول آم
صابرس آو یام تامت جبرئیل
کتھہ کرسیتن رحیمس اے نبی
بوز ژی جلدی رحیمس التماس
لگہ سو پرژھنی وارہ خوشخوئی متس
تمہ دیوس بادشاہ کیاہ ونئے
چھوم سہ ہا بیمار ہیو مت دربلا
تم دیوس وننم نشانہ ردی او
درجوانی جانو خاوند آسو کہو

زیرِ سُم اسپ ہا کت جایہ ہیوک
میانہ تراونہ ونتہ کیاہ واتو ی لفا
چانہ پرژھہ پت چھُن مہ کیثرہ عمر واژ
روز دیاہ بوز تم فریاد وداد
ٹاٹھو یاوُن گوم اندر اضطراب
کور ژلو ہم دُورہ ارچ لا یتھم تبر
پان گالوم چانو آسو منا ہہ لوب
بارِ حسرت ہت مہ ژی پت تن گجم
کور ژلو ہم کنتو ژہ گو ہم بالہ یار
قولہ ساریو بارہ وُن وارہ وچھت
سوی خق تامت کرُن وُن التجا
کرتہ رحماہ کرمہ پٹ لفن ظلم
لعل صابہ در تلبشم آسے تام
بوز دیوس چھوی دیال ربُّ الجلیل
تارہ کرزنہ چھوی ژہ فرمان ربی
تجنہ سختی جانہ پرژھہ کرلتش ژہ پال
اے کنیز حق ژہ ژہ ہاندان چھک کمس
چھس لو ژہ ہاندان خاوندس بوزم کنئے
گومتو ی مرضس اندر سوی مبتلا
صوزنہ کن ونتہ کتھو آسو ردی او
گفت واللہ ردی آسوس جانو ہو

صابرس گو اشک جاری ئن سخن
بوچو سینا چانو خاوند کریقین
پرتہ حمداہ صاحبس کین گریفتہ شاد
فضل منتند بیہ رحمت کرتہ یاد
زین بشارت کفرسہ بربالای تخت
داد لدو کرکھ ساتھاہ کریہ تران
دپور حیمس صابران دس تختہ بن
چھوم قسم کھیوبت زہ دنتم کیاہ کرہ
چھوم مہ دپایت گودہ لایے چوبہ بت
دربدن مہ تزاد ئے حقن سوغم
دپور حیمس صابران لدہ دارپھر
دپوسہ تمہ چھوم ناتوان گوبت بدن
لذ کفارت بوکرت نمتاہ تہ بند
چھس بوزانن پانہ قسمس لدرسہ
کرنہ تی ادہ آسبتی چانوی ہراد
پس رحیمس سر کھون بر روی خاک
لایہ لیتہ ہو کلادم اے کریم
پاکذاتن ھو دعاتس مستجاب
ذات پاکن سو زحبیب کل امین
اسہ تت بنت نیچہ بیت گفتر ثنی
بہت ثنجہ اکبر ثنجہ سینت تت نکھ

عاربہت تم دارہ دہولنس دار کن
گومہربان بیہ رب العالمین
آنچہ ازمن بردہ بود آن باز داد
اس دوبارہ ذات پاکن کرنہ شاد
آہ دنالہ کرنہ لج شئے نیک بخت
ددنہ پتہ کر کھہ شکر کردگار
شوبہ نکھہ تل بہن نام اسہ دون
چانو دورہ کوت کالاہ بو زرہ
چارہ قسمس چھوینہ ونتم مصلحت
چھے خبر تحقیق کھیوبت چھوم قسم
صبر کمر ساتھاہ بو لایہ وس پھر
بعد قوت اتتہ سہ زیبہ بدن
کہن ہجو وہن صبر کرنتہ داتم گزند
بوتہ کرہ فریاد حقس بوزسہ
یاپی کرشر اکہ تہ بارمس چھیو داد
یاالہی از ندن کر تم زہ پاک
بلا ئیک سہ ناتوان پائس چھیو بیم
بخشس لائن تہ بارن بیہ عذاب
صابرس بہت دستہ کاہی بہین
بر رحیمہ لائے زند یکبار زی
بیہ رحیمس لیتہ خوش باش بہہ نکھ

ذو الجلالن بخشتنک دنیا و دین
صابرو کرہ صبر فاقن رود رضا
زان ترحم تم بصد الف زبان
الغرض تی صابرس بیہ ذلو کھ باز
یخرج الحی ندا این شد مرا
سقف و بام و خانہ دیوار و ستون
مردہ ساپنن زندہ ساری در زمان
گرتہ گوچھ چار پایم آسہ تس
قول بعضے از مفسرّ اینچنین
ذات پاکن بلہ بخشن تس صحت
برونٹھہ اسّس در نکاح بس شش زنان
آس پم کم صابرہ سنز تن کھوان
گرمہ کاشر قصہّ صابر تمام
برزملیش رحمت باران پیوس
صبرتی گو صبر ہیچ نشہ صابرن
تاج مقبولی خدا فردا دتی
اصل نادانی ہست این گفتار من
علین نادانی چھو ینا ای ون
چھومنہ پرُت چھوس بو نادان بخنی
چھوس پرت بو عیانی ہند یاسنتا
ہہ اگر لغزش گیم کینہہ در کلام

رحم کرہ ون چھوی سو رب العالمین
صابرن پانسے دوان چھوی سوی جزا
ہر دو گشتند خالقس گن شکر خوان
مال و دولت جاہ و حشمت برگ و ساز
زندہ ہر یک دار و بیرون از سزا
پیدہ گو از حکم ذات بے چگون
ذات پاکن ساری ذلو نک امان
مو و مرت تھ زندہ گے عدیک نفس
موردہ طلخ موکلش سانین تس زمین
برونٹھہ خوتہ تس سپن زیادہ قوت
بعد ازان بیہ شئے کرن بلہ گو جوان
پاٹ تمنی نشہ ظاہر چھوی الوان
خاصہ پانٹھی زانہ ون پت روزہ عام
وشکہ کنتس نقرہ از ظاہر بتھیوس
کال آسک ہمنشین پیغمبران
اولیاون نسبت در جنت نئی
لایق خود را ندارد شعر من
شین باز خندہ کرن چھوی گنن
میانہ خوتہ جان چھی تم اجنبی
عیب پوشی کرزہ میانی یا غفار
تت گرتھم اصلاح کرن ای نیک نام

یُدمه وُن ناکاره ناقص این ذلیل   عفو کره وُن پانه چهوم ربُّ الجلیل
آسو تفسیرَن اندرئی و نمتوی   منز کتابن عالمو تی انمتوی
نقل کرمت منز مه ذکرِ انبیاءؑ   راضی روز منا خدا بیه اولیا
در حدیث آمُت زِختم المرسلینؐ   و بیه رحمت عند ذکر الصالحین
نهٔوته در دل حُبِّ جمیع انبیاءؑ   کالِ بخشی حق مقام اولیاءٔ
منگ مدد ژی اولیاءَن پاکذات   تهٔو یقین یهندوی دلس منز دوهته رات
یا الٰهی رحمتس امیدوار   سارِ مومین هت کردم چهوس نابکار
یا آلہ العالمین چهوک پاکذات   از برائے مصطفےؐ بخشم نجات
یا الٰهی چهوک ژه ستار العیوب   یا الٰهی چهوک ژه غفار الذنوب
یا الٰهی از برائے مصطفےؐ   جان و دل بیه سینه کرتم باصفا
یا الٰهی از برائے چار یارؓ   عفو کرتم چهم گنه مه بے شمار
یا الٰهی تاج ایمانوک ژرم   خلعتِ ایمان گنڈت مه ترزم
مغفرت مه کرزه از بهر رسولؐ   نا قبوله سُند دُن تهٔو سه قبول
یا الٰهی کرته مقبولس عطا   تاج ایمانوک بیه بخشس خطا
کُر مه وُرُست این قصه اندر بهرِ دُن   یدیرک چهوی اَت صواب گنج بوز
سنه هه شت آسو بیه پاتژه سال ۱۲۵۰   تل دلو نوم این قصه شیرین مقال
بیت گنزراوت تره هت اکه تُه شمار   کُر مه بیت منز یاد تهاوای کامگار
الٰهی عفو کن با این هر سه کس   نویسنده خواننده داننده بس
الٰهی هر آنکس که این خط نوشت   عفو کن گناهش عطا کن بهشت

تمام شد قصه حضرت ایوب پیغمبر معروف بحضرت صابر علیه السلام در سنه ۱۳۶۷ھ
